

СОРТУВАННЯ СМІТТЯ В УКРАЇНСЬКИХ РЕАЛІЯХ

Все частіше в нашій країні постає питання сміття. Сміття – це вічна проблема людства. Воно було проблемою для Європи, залишається проблемою для України та для кожної української громади. Однак європейці справилися з цією проблемою. У більшості країн прийнятий та працює закон про сортування та рециклінг сміття. Вони зуміли побачити тут свої можливості та переваги. У різних країнах сміття використовують як один з найважливіших ресурсів. Тепер Європа на відходах заробляє. Швеція переробляє 99% всього сміття, з якого отримують паливо та сировину для виробництва. У Канаді за викид цінного сміття (вторсировини) можуть оштрафувати на \$ 200. Оригінальніше за все проблему вирішують в Японії та Сінгапурі. Там відходи використовують для створення штучних островів. Японці вибрали хороший спосіб переробки сміття. Відходи проходять термічну обробку, потім з них роблять міцні брикети, з яких створюють плавучі острови. Таким чином, Японія не засмічує свої землі сміттям, а лише розширює територію завдяки відходам життєдіяльності. Річний оборот у сфері переробки відходів в світі складає не менше семи бюджетів України і тільки зростає. Дана сфера дала роботу мільйонам людей і половина європейських країн вже прийняла переробку сміття як основну концепцію роботи з відходами. Особливу увагу приділяють харчовим відходам, з допомогою яких провокують зв'язування вуглецю в родючому ґрунті. А що ж у нас? Що ми зробили з цією проблемою? Я вам скажу... А нічогосінько!

Кожен українець щороку створює близько 330 кг сміття. За рік на полігони і неофіційні звалища вивозять по 11 млн тонн побутових відходів. Сміттєві полігони займають близько 7% території України, що за розмірами відповідає площі Данії (без Гренландії). А кількість несанкціонованих звалищ ТПВ у 5 разів перевищує кількість дозволених. При цьому в Україні є тільки один сміттєспалювальний завод – київська “Енергія”. Його потужностей недостатньо навіть для обслуговування столиці. За рік тут спалюють 260-280 тис. тонн, при тому, що в Києві збирають 1,2 млн. тонн побутових відходів. У підсумку 95% побутового сміття по всій країні вивозять за межі населених пунктів і зберігають десятиліттями. Існуючі сміттєзвалища в Україні, генезис створення і функціонування яких надзвичайно подібний для всіх об'єктів, на сьогоднішній день перетворились на потужні джерела

екологічної небезпеки. Проблеми очищення інфільтратів звалищ твердих побутових відходів (ТПВ) та полігонів ТПВ існують на всьому періоді проектування, експлуатації та планового закриття цих об'єктів.

Так що робити? По-перше, треба вирішити проблему нового сміття, що надходить. А це легко буде зробити, користуючись досвідом інших країн, наприклад Японії. Все можна зробити за три кроки:

1) налагодити систему сортування і збору сміття; 2) створити юридичну базу, яка б підштовхувала людей до сортування; 3) будівництво заводів для рециклінгу та утилізації, або використання європейських заводів.

Якщо аналізувати ці кроки за складністю, то можна сказати, що третій крок буде найважчим для держави, а перший і другий будуть важкими для населення.

В Україні можна було б зменшити розмір та кількість сміттєзвалищ, якби частина ТПВ потрапляла на переробні заводи. Але щоб переробляти сміття його потрібно попередньо сортувати. Спробу сортувати сміття в Україні робили не раз. На сьогоднішній день лише 4 % (за неофіційними даними) жителів України сортують сміття. Це пов'язано, не тільки, з неготовністю людей, низьким рівнем екологічної освіти, а також з тим, що в Україні поки, що не багато заводів, які займаються переробкою відходів та встановлених біля будинків відповідних контейнерів. Наприклад, у Києві працюють мобільні точки збору вторсировини, куди всі бажаючі можуть віддати відсортовані відходи. Але є чимало прикладів, коли ініціативи городян встановити у своїх дворах контейнери для роздільного збору сміття лише робили цю територію привабливою для безхатченків. Так як набагато простіше було збирати картон і скло.

В Україні поки немає жодного заводу з комплексної переробки сміття. Наразі, два сміттеперероблювані заводи знаходяться на стадії будівництва (у Львові та біля Харкова).

Я вважаю, що саме сортування повинно стати головним чинником, що поведе Україну в чисте майбутнє. Це є головним питанням і проблемою нашої країни! Тому технології сортування ми можемо позичити у сусідів і використовувати в наших реаліях.

"...Задля краси майбутнього життя

Брудному оголосимо війну.

Рятуймо Україну від сміття,

Щоб скоро в ньому нам не потонуть!"